

Ennau vystavěn nový raně barokní kostel, který již v době svého vysvěcení měl svou nynější podobu. Od roku 1735 lemuji terasu dominikánského kostela barokní sochy světců, na jejichž tvorbě se podíleli Josef Winterhalter, Ondřej Zonner a Jan Adam Nessmann.

KOSTEL SV. MICHALA , původně postavený v gotickém slohu, byl mnohem menší než kostel současný, s osou orientovanou v opačném směru. Byl zřejmě filiální kostelem chrámu sv. Petra a až do vzniku dominikánského kláštera plnil úlohu kostela farního, což dokazují poslední archeologické nálezy ze hřbitova, zjištěného v bezprostřední blízkosti kostela. V 1. pol. 17. století, po požáru a poničení kostela v průběhu 30leté války, byl kostel zbořen, na jeho místě byl brněnským stavitel Janem Křtitelem

DOMINIKÁNSKÝ KLÁŠTER byl od počátku 14. století místem, kde se v refektáři scházela moravská šlechta ke svým sjezdům, sněmům a soudům. Již koncem 13. století zde byla vybudována kapitulní síň a na samém počátku 14. století byla definitivně zaklenuta křížová chodba. Pro potřeby zemské správy byl klášter od konce 16. století rozšiřován o další stavby. Italští stavitelé Pietro a Antonio Gabrí přistavěli k budovám kláštera v místě jeho původní zahrady nové prostory domu moravských stavů, nyníjší snátek a zasedací sál a místnosti kolem nich. Ty byly dále rozšiřovány a přistavovány, až podle projektu Mořice Grimma z let 1717 - 1737 prošel „Zemský dům“ největšími přestavbami a dostal svou monumentální podobu. Za josefínských reforem byly zemské úřady přemístěny ze své historické budovy na Dominikánském náměstí do zrušeného augustiniánského kláštera u sv. Tomáše a budova „Zemského domu“ byla dána k dispozici vojenské správě, která ji až do roku 1869 využívala jako vojenské skladiště. Tehdy město objekt odkoupilo zpět a po úpravách architekta Josefa Poláška v roce 1935 získala dnešní Nová radnice svůj současný vzhled vč. výstavby nové kašny uprostřed nádvoří. V posledních letech probíhá průběžná rozsáhlá rekonstrukce Nové radnice. Byly upraveny fasády, rájský dvůr i nádvoří. Koncem roku 2005 byl pro veřejnost poprvé otevřen nově zrekonstruovaný freskový sál.

val v roce 1322 Eliše Rejčce, která dům vzápětí poskytla klášteru cisterciáků, které získaly v 17. století i vedlejší dům blížě průčelí Nové radnice, takže prakticky měly ve vlastnictví celou severní stranu náměstí. Dům pak byl ještě několikrát upraven a přestavován. Po zrušení dominikánského kláštera za josefínských reforem byl dům roku 1782 přenechán vojsku včetně odsvěcené kaple o 2 roky později. Vojenská správa pak objekt dále upravovala a v roce 1903 byla dominikánská kasárna ve zchátralém stavu předána zpět do majetku města.

Vedle minckmistrovského domu stál dům záměrného brněnského rodu Alramů, který do pol. 14. stol. sloužil k příležitostnému ubytování královských návštěv a moravských markrabat. Dům byl skvěle vybaven, byla zde letní jídelna, královská ložnice, přijímací místnost i domácní kaple. Také král Václav II. při svých návštěvách Brna dával přednost tomuto domu před hradem na Špilberku.

MARKRABECÍ DVŮR vznikl v polovině 14. století přestavbou z bývalé mincovny na rohu dnešní Dominikánské ulice, sídlil v něm moravský markrabě Jan Jindřich a později jeho syn Jošt z moravské větve Lucemburků. Dnes na jeho místě stojí polyfunkční dům „Špalíček“.